

Förordning om ändring i bötesverkställighetsförordningen (1979:197);

SFS 2001:591

Utkom från trycket
den 10 juli 2001

utfärdad den 28 juni 2001.

Regeringen föreskriver att 17 § bötesverkställighetsförordningen (1979:197) skall ha följande lydelse.

17 §¹ Om indrivning av böter har avbrutits utan att böterna har blivit fullt betalda och om det enligt kronofogdemyndighetens bedömning finns anledning att anta att böterna skall förvandlas, skall kronofogdemyndigheten skyndsamt sända en redogörelse för förhållandet till åklagare som är behörig att föra talan om böternas förvandling. Redogörelsen skall innehålla upplysningar om den bötfälde och hans förmåga att betala böterna samt utdrag ur utsöknings- och indrivningsdatabasen. Redogörelsen upprättas enligt formulär som fastställs av Riksskatteverket efter samråd med Riksåklagaren.

Om böterna betalas helt eller delvis, sedan handlingarna har sänts till åklagaren men innan rätten har meddelat slutligt beslut i målet, skall kronofogdemyndigheten genast underrätta åklagaren.

Uppgift om att handlingarna har översänts till åklagaren och vilken dag detta har skett skall föras in i utsöknings- och indrivningsdatabasen. Utfärdar kronofogdemyndigheten därefter nytt utdrag ur utsöknings- och indrivningsdatabasen, skall även uppgift om detta föras in i databasen. På grund av ett sådant utdrag får inte någon åtgärd vidtas för böternas förvandling utan att samtycke lämnas av den åklagare till vilken utdrag först sänts.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas inte i fråga om en bötfälld, som inte har kunnat anträffas eller som vistas utomlands.

Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2001.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Erica Hemtke
(Justitiedepartementet)

¹ Senaste lydelse 1995:485.

